

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 134/07-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2007 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti R., s. r. o., K., zastúpenej advokátom JUDr. P. Z., B., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 514/05, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti R., s. r. o., K., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. februára 2007 doručená sťažnosť spoločnosti R., s. r. o., K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 514/05 (v sťažnosti nesprávne uvedená sp. zn. 27 C 514/05, pozn.).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 7. apríla 2005 Okresnému súdu Bratislava II žalobu o splnenie povinnosti, ktorá vyplýva z porušenia práva (o zaplatenie 1 600 000 Sk), ktorý ju 13. apríla 2005 s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov postúpil okresnému súdu. Vec je okresným súdom vedená pod sp. zn. 27 Cb 514/05.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

V konaní pred Okresným súdom Bratislava I. sa sťažovateľ domáha v dôsledku nekalosúťažného konania odporcu ochrany svojho dobrého mena a povesti, ktoré spočíva v zničení reklamných letákov, propagujúcich pánske a dámske topánky s označením R., lebo tovar zverejnený na letákoch neboli výrobky spoločnosti R., čím boli narušené práva sťažovateľa vyplývajúce z ochrannej známky. (...)

Spolu so žalobou bol podaný aj návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorý súd uznesením zo dňa 16. 5. 2005 zamietol. Proti uvedenému uzneseniu podal sťažovateľ v zákonnej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 26. 8. 2005 uznesenie Okresného súdu Bratislava I. zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ však písomným podaním zobral návrh na nariadenie predbežného opatrenia späť a žiadal konanie o vydanie predbežného opatrenia zastaviť, z dôvodu že návrh na vydanie predbežného opatrenia stratil opodstatnenosť, na základe ktorého okresný súd uznesením zo dňa 7. 4. 2006 konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zastavil. (...)

Žaloba bola podaná dňa 7. 4. 2005, avšak do dnešného dňa nebol v merite veci vykonaný žiadny úkon zo strany súdu. Táto nečinnosť súdu trvá už cca. 22 mesiacov. Lehota, ktorá uplynula je neprimerane dlhá a podľa nášho názoru táto nečinnosť súdu je v rozpore s ústavným právom zakotveným v čl. 48 ods. 2. ústavy Slovenskej republiky ako aj s čl. 6 Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. (...)

Sťažovateľka 9. novembra 2006 zaslala okresnému súdu „*žiadosť o odstránenie prietahov v konaní a vytýčenie pojednávania, na ktorú súd vôbec nereagoval a dňa 19. 12. 2006 sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona číslo 754/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov*“.

3. Sťažovateľka okrem vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru žiada prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznať jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 000 Sk a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označila sťažovateľka, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú je preto možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (pozri napr. I. ÚS 66/98, II. ÚS 70/00, I. ÚS 56/03, III. ÚS 140/03, IV. ÚS 59/03).

Podľa konštantnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04).

Ústavný súd vo viacerých rozhodnutiach uviedol, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 120/03), pričom jednorazový „výpadok“ v konaní súdu nesignalizuje bez ďalšieho možnosť zbytočných prietáhov v konaní.

Zo skutočností uvedených v bode 2 v I. časti odôvodnenia vyplýva nasledovný chronologický priebeh konania o žalobe (a návrhu na vydanie predbežného opatrenia) podanej sťažovateľkou okresnému súdu 13. apríla 2005 (predtým podanej Okresnému súdu Bratislava II 7. apríla 2005, ktorý vec postúpil okresnému súdu). Okresný súd 16. mája 2005 návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Krajský súd v Bratislave 26. augusta 2005 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľka 21. marca 2006 vzala späť návrh na vydanie predbežného opatrenia a okresný súd 7. apríla 2006 konanie o tomto návrhu zastavil. Sťažovateľka 9. októbra 2006 žiadala o „urýchlené

vytýčenie pojednávania“ a sťažnosťou z 18. decembra 2006 (doručenou 21. decembra 2007) upozornila na prieťahy v konaní predsedu okresného súdu.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že konanie o sťažovateľkinej žalobe od jej postúpenia okresnému súdu (13. apríla 2005) trvá k času podania ústavnej sťažnosti 22 mesiacov, počas ktorých sa okresný súd zaoberal najmä návrhom sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia, ktoré nakoniec sťažovateľka 21. marca 2006 vzala späť (t. j. po uplynutí necelých 12 mesiacov). Uznesenie okresného súdu o zastavení konania zo 7. apríla 2006 bolo 25. apríla 2006 doručené právnenému zástupcovi sťažovateľky.

V rámci predbežného prerokovania veci ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že predseda okresného súdu na sťažnosť sťažovateľky reagoval listom sp. zn. Spr 2188/06 z 29. marca 2007 (tomuto predchádzal list z 19. januára 2007, ktorým jej bolo oznámené neskoršie podanie odpovede). Tiež bolo zistené, že vo veci je nariadený termín pojednávania na 28. september 2007.

Ústavný súd poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých opakovane vyslovil, že „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03).

Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojmom autonómnym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože

aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa ani v týchto prípadoch totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. 63/00).

Ústavný súd preto s'ťažnosť, v ktorej s'ťažovateľka namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 514/05, odmietol ako zjavne neopodstatnenú vzhľadom na to, že podľa jeho názoru aj keď doterajší priebeh konania pred okresným súdom nebol celkom bez priet'ahov [obdobie vyše 9 mesiacov medzi 25. aprílom 2006 (doručenie uznesenia zo 7. apríla 2006 právneho zástupcovi s'ťažovateľky) a podaním s'ťažnosti ústavnému súdu 19. februára 2007], v zásade však smeroval k odstráneniu stavu právnej neistoty s'ťažovateľky, a s prihliadnutím na ostatné okolnosti prípadu (celková dĺžka konania v posudzovanej veci do podania s'ťažnosti ústavnému súdu v trvaní 22 mesiacov, z toho konanie o nariadení predbežného opatrenia v trvaní 12 mesiacov) nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných priet'ahov v konaní v takom rozsahu a intenzite, ktoré by si vyžadovali prijatie s'ťažnosti na ďalšie konanie. Zo zistení ústavného súdu na okresnom súde tiež vyplýva, že vo veci je nariadené pojednávanie na 28. september 2007.

Vychádzajúc z uvedeného skutkového stavu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde s'ťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Nad rámec dôvodov, pre ktoré bola s'ťažnosť s'ťažovateľky odmietnutá, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že existujú aj ďalšie relevantné dôvody na jej odmietnutie. S'ťažnosť na priet'ahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu mu bola doručená 21. decembra 2006, a bez toho, aby s'ťažovateľka vyčkala na jeho odpoveď (predĺženie ktorej lehoty oznámil predseda okresného súdu listom z 19. januára 2007), podala o necelé dva mesiace (19. februára 2007) s'ťažnosť na ústavný súd.

S'ťažnosť na priet'ahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu mu bola doručená 21. decembra 2007, teda v čase necelých 2 mesiacov pred podaním s'ťažnosti na

ústavný súd (19. februára 2007) a bez toho, aby sťažovateľka vyčkala na odpoveď predsedu okresného súdu (predĺženie ktorej lehoty oznámil predseda okresného súdu listom z 19. januára 2007).

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“), považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená po uplynutí necelých dvoch mesiacov od doručenia sťažnosti predsedovi okresného súdu, ústavný súd by posúdil podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľky iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2007